

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament că și pentru inserțiuni, sunt să se trimit la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Unde am ajuns!

Secoul nostru aşa numit al luminiilor, ne-a adus multe lucruri noi și bune, am progresat încât dacă cei morți înainte cu 50 ani ar invia, nici că ar mai cunoaște lumea de acum.

Dar' cu progresul deodată în cele folositoare, s'a făcut progres și în direcția rea, s'a stricat moravurile cum am zice, și aceasta eară cam de câteva decenii încocace.

Oamenii cari trăiau înainte cu 50 ani și cari trăesc și astăzi, ne spun și acum cu memorie încă vie, că în satul cutare pe atunci abea erau 2—3 bărbați cari se îndeletniceau cu pipatul sau cu tragerea pipelor.

Tot așa ne spun acești oameni, că rari erau pe atunci aceia cari cercetau cărcimile, numai codașii unei comune îi puteau vedea bând și veselindu-se în localuri unde se vindeau beuturi. Dar' de atunci s'a schimbat mult în toate privințele, astăzi lucrul stă tocmai invers, în ori-ce comună abia vei afla 2—3 bărbați cari să nu fie fumători, ba ce e mai mult însăși copiii se îndeletnicesc cu acest venin omoritor al trupurilor fragede, și însuși am dat de comune unde copii dela 10 ani în sus fiecare era provăzut cu căte o pipă, și în public își dau avântul de feciori mari deja, afumând și ei din acele pipe în cari credeau ei că se arată bărbăția lor. Si ce zic părinții la aceasta? Unii poate îi opresc, alții mai mărginîți însă sunt făloși că s'a învrednicit a-și vedea pe fi lor vredniții de... a pipă. Si tăbacul necesar îl cumpără și ei dela jidau comunei pe bani, la cari cine știe pe ce cale vor fi ajuns.

Tot așa stă lucrul și cu beutura. De când Dumnezeu ne-a bătut cu lipitorile cari lipite sunt aproape în fiecare

sat, ori în ce zi vei trece prin comune unde se află jidau, vezi și de cei botizați cu otrava dela acela. Auzim într-o vorbindu-se că vremile sunt grele, căstigurile s'au împuținat, oamenii s'au îmulțit și totuși răul arătat nu arareori și nu în puține locuri îl putem observa zilnic.

Să căutăm a examina pe acești nefericiti, și vom vedea că ei, fiindcă se nutresc foarte rău și se înveninează prea mult cu otrava tăbacului și a spiritului, sunt foarte piperniciți, mai ales copiii lor, sunt slabii la corp, gâlbui, ochii strânsi și foarte răi de fire, va să zică sunt bolnavi trupește și sufletește. Si pentru-ce aceasta? Pentru traiul lor cel anormal, pentru viața lor cea nerățională.

Si nu mă pot mira destul cum de astfel de oameni, cari și ei sunt dotați cu minte dela bunul D-zeu, nu-și pot judeca faptele lor și nu pot deosebi binele de rău. Ba încerci a-i capacita, a-i îndrepta și a le da povețe bune, de multe ori îți aprinzi păe 'n cap, căci în loc de ascultare și îndrepătare te trezești cu bârfeli și cu invidii asupra ta. Da, pentru-ca omul dela fire este înclinat mai mult spre rău decât spre bine și pentru aceea e vorba că e deosebită între om și »om«.

Toate aceste reale sunt cunoscute tuturor, de aceea oamenii serioși se înțrebă că ce e de făcut ca să nu disparem, căci mergând așa lucrul perirea ne e mai mult ca sigură în multe locuri. Toți strigă asupra preotului și a învățătorului să nu lase pe cei din jurul lor în decadență, e cam greu însă ca unu-doi să răsbească cu un sat întreg. O lucrare energetică e necesară, precum ar fi reunurile de cumpătare, de cari prin jurul nostru nu știu să fie nici una. Pentru-ca cu vorba nu ajungi totdeauna departe, zisa latinului: *verba movent, exempla trahunt.*

Si acum să mai spun ceva și despre un al treilea rău obiceiu ce a început a se sălăslui și între tărani nostri. Trecând în zi de sărbătoare prin unele comune, observi oameni stând la poartă în stradă și jucându-se la cărti, se înțelege pe căstig. Jocul de cărti a prins de o vreme încocace rădecini adânci și între poporul nostru în foarte multe locuri. Ba am văzut tărani cartofori (cărtași) așa de pasionați, încât și pe tren călătorind dela un loc în altul se jucau în cărti pe bani. Bine, este acesta oare obiceiu bun la poporul nostru? Ferească D-zeu, tot așa de rău ca și beutura etc. Nu suntem noi destul de săraci, să ne mai săracim și cu jocul în cărti? Aruncați în foc cărtile de joc, iubiți tărani, și în locul acestora jucăti-vă cu alte cărti cari vă sunt mai folositoare, cu cărtile de cetit, din care multe puteți înveța și cu căte o foaie (gazetă) românească în care eară numai lucruri bune puteți afla.

Am trecut și prin comune străine (săsești), și acolo am văzut oamenii stând la poartă, dar' știți ce faceau? Unii cetiau, alții ascultați și așa își petreceră sărbătoarea înzestrându-și suflul lor cu știință și cu învețătură. Să învețăm și noi dela ei, și să ne deđăm a mai prinde și căte un obiceiu bun, căci cele reale se prind ele de noi de nici nu observăm.

Intr'o localitate anumită, am văzut oamenii jucându-se la cărti și bând în cărcimă chiar și pe timpul când la biserică să făcea slujbă dumnezeiască.

Dar' de ce nu mergeți la biserică, fiind ați zi de sărbătoare? Meargă popula biserică, au răspuns aceia. Săracă lume unde am ajuns, încât de lăcașul lui D-zeu nu mai avem lipsă. M'am deđărat măchnit și mirându-mă de atâtă nepăsare.

Si oare ce ziceți voi, iubiți cetitori, dacă ar invia moșii și strămoșii nostri

cei atât de vredniții pe timpul lor, și ne-ar vedea că suntem noi azi de ne-păsători, ne-ar binecuvânta? Nu, de sigur nu, ci și-ar întoarce fața de către noi și cu rușine ar grăbi eară spre morțimentul lor blăstêmând răutatea noastră.

Ne măngăiem cu aceea, că nu stăm peste tot locul astfel, și nici să nu deă D-zeu așa ceva, e destul însă că văzând unele de aceste să te cugetă unde o să ajungă cu timpul oamenii cari astăzi sunt în o așa stare deplorabilă. Cu astfel de oameni înzadar ai încerca săvârșirea unui lucru folositor, căci ei pentru așa ceva nu au simț și trăesc ca și morți printre cei vii. Poporul dela care ne tragem noi, a fost cel mai ales în lume în timpurile vechi, eară noi următorii acelora să nu ne dăm prădă patimilor din veacul nostru, căci ne prăpădim.

Fie ca cele spuse aci să servească multora spre îndemnul de a se feri de cu bună vreme de căile pierzării, și să se trezească și întărească întru ei duchul înțelegerii și al îndreptării. Delta.

Conferența de pace, se va ține la 18 Maiu în Haga. Șătări de Suedia și Norvegia toate celelalte state europene vor lua parte. Aceste se zice că din cause grave politice nu pot participa.

Oare adevărat să fie? Hunyad aduce știrea, că contele Bethlen Miklos, fișpanul comitatului nostru, de căteva săptămâni încocace s'a apucat să învețe limba română. Aceasta din cauza, că dorește ca cu poporul român de sub fișpania d-sale să vorbească românește, și să-i poată asculta plângerile fără de tălmaci. Nu putem decât să ne bucurăm de aceasta. Dar' se pune întrebarea, că tocmai dacă va ști românește, face-va el pentru Români dreptate românească sau se va ține tot de cea — ungurească?

Ghiocelul.

Mică, drăgălașe și modestă floare, ea ne apare când câmpul e încă sub zăpadă, ea e cea dintâi dintr-o toate fiicele sublime »Flora«, pe cari primăvara le chiamă la sărutările soarelui; poate de aceea în Italia se numește »Primula«. Credincioasă par că numelui pe care îl poartă în limba terii, se deșteaptă atunci când toate surorile ei sunt moarte și acoperite de mantia albă de zăpadă.

Născut la marginea iernii care moare, Ghiocelul a luat dela dinsa albea imaculată. De frica gerului, mica floare sfioasă și friguroasă abia îndrănește să se ridice puțin de-asupra pământului, ca și-când ar sta mereu gata să se ascundă îndată ce vîntul cel rece ar sufla.

Cât sunt însă de drăgălașe aceste pete albe, catifelate, cari sunt presărate pe marginea câmpului! Si căt de dulce căntă ele primul cânt al primăverii în mijlocul verdelui sfios și friguros care naște! Cu cătă grație invită aceste flori mână omului să le desmerde, pe poet să le salute și pe albine să culeagă nectarul care abia naște în ele!

Dacă ghiocelul s'ar naște în mijlocul verii, în mijlocul mulțimii nenumărate de flori, mai mari, mai frumoase și mai parfumate decât el, nici un poet nu îl-ar fi dedicat un vers măcar, nici un amant nu îl-ar fi oferit iubitei sale; el însă se numește în limba poetică a amorului Primula și toate lucrurile dintâi sunt mai bune decât cele din urmă. Primăvara căntă imul reînviierii naturei și al amorului oferind această primă dar modestă floare.

Dacă limbajul florilor ar fi o pagină de psihologie umană, eară nu o jucărie copilărească, speranța de iubire ar trebui să aibă de emblemă »Primula«, eară prima sărutare a mâinei iubitei să fie salutată cu o viorică. Trandafirului îi este păstrat triumful victoriei.

BASTON ASTE!

Anecdotă.

Nu știu cine odinoară, își făcuse un păcat și unui Ungur i-a fost dat Un baston, — de preț de altfel, — Sus la capăt c'un inel Si-o măciucă aurită cu podoabe fel de fel.

Numai un cusur avea:
Că bățul prea lung era; —
Dar' lui Ianoș ce-i păsa?
Se plimbă fudul și țanțos și la toți îl lăuda;

— »Baston este minunat,
Tata mult cu el plimbat
Simult rău părat la el, când murit și mi-a lăsat!
Baston este lucru rar,
Cum nu are alt Maghiar
De la Peșta 'n Coloșvar!
Baston este lucru fin,
Aste Matiaș Corvin
Dăruit lui importat
S'importat lui tate-a dat!
Baston este....«

— »Hol 'Ti-ajungă,

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Imn festiv.

Cu ocazia instalării I. P. S. S. Domnului

IOAN METIANU

ca Arhiepiscop și Metropolit al Românilor gr.-or. din Transilvania și Ungaria.

Prea Sfinte, cereșc Părinte,
Pe Păstorul ce ne-ai dat,
Te rugăm cu toții terbinte
A-L protege ne'ncetat!

Doamne, binecuvinteașă
Pe tot neamul românesc
Și cu dar încununează
Pe păstorul ce-L doresc!

Pilde, Tu, nenumărate
Tot mereu cu drag ne-ai dat —
Un gând astăzi ne străbate
Sufletul înduiosat:

Cu tot dreptul ne străbate
Spre Ioan, Arhipăstor:
O'ntrupătă zeitate
Pentru demn și bland popor;

Cărja Sa archierească,
Ca șal lui Moisi toiaș:
Mari minuni să sevărsească,
Să le fie la toții dragi!

Raze binelăcătoare
Să lucească de pe tron
Spre turma cuvântătoare,
Ca șun soare 'n orizont

Turma 'ntreagă și-ațineste
Ochii spre al ei Păstor
Si cu dor la El privește
Ca la bun conducător.

Când durerea e mai mare
Intr'al nostru bland popor,
Doamne, Tu, cu îndurare
Ne-ai trimis măngăitor.

Sfântă Pronie cerească
Ni-L protege 'ntru mulți ani:
Turma'n pace s'o păzească
Si s'o scape de dușmani!

Sub a Lui prea blândă pază
Noi de rău scuțiti să sim.
Ochiul cerului ne vază,
Ca'n bine să propăsim!

Binecuvântă stăpâne
Cu dar blândă turma Ta
Si sub actul Tău o ține,
Ca să poată 'nainta!

Prea Sfinte, cereșc Părinte,
Pe Păstorul ce ne-ai dat,
Te rugăm mereu ferbinte
Ni-L protege ne'ncetat!

I. Dariu.

Instalarea noului Metropolit.

— Raport special. —

Drumul din Arad până la Sibiu ce l'a făcut I. P. Sa noul metropolit a fost un adeverat drum de triumf. Nici nu s-a putea altcum, deoarece întreg percursorul acestui drum e aproape curat românesc.

Ca urmare a celor scrise despre întimpinarea I. P. S. Sale pe la diferite gări continuă:

La Câlnic.

Desi această comună e situată binișor de departe de locul unde se află gara, totuși spre întimpinare a existat un frumos număr de popor și I. P. S. Sa a fost binevenit de învățătorul Vasile Rahovan.

La Cunța.

Gara e aproape în mijlocul comunei. Spre întimpinare a existat tot poporul de aci și din comunele vecine cu preoți în frunte, și fu binevenit de preotul Ioan Petruș.

La Mercurea.

Una dintre cele mai frumoase primiri s-a făcut în acest oraș, care în istoria noastră națională ocupă un frumos loc. De mai multe era statorit, ca I. P. S. Sa să rămână peste noapte aici. Peronul gării era îndesuit de popor din loc și jur, ear' afară 200 de călăreți voini cu steaguri frumoase, așteptau spre a conduce pe I. P. S. Sa până la P. O. domn protopresbiter Ioan Droc, unde avea să poposească până în ziua următoare.

Trenul să oprește în gară între strigătele puternice de »trăiască« ale mulțimii.

I. P. S. Sa este binevenit prin o frumoasă vorbire de către P. O. domn protopresbiter Ioan Droc. Între vîruri de »să trăiască« I. P. S. Sa să urcă în trăsuri, însotit fiind într-un număr însemnat de trăsuri de suita sa, compusă din archimandritul Hamzea, asesorul consist. Ignatie Pap, ppresb. C. Gurban, Vasile Beles, secretarul I. Lengher și fiscalul cons. P. Truța și de preoții și inteligența din tractul Mercurii.

Sirul lung de trăsuri i-a premiers frumosul banderu de călăreți și i-a urmat convoiul de popor pedestru. Ajungând la biserică, naintea căreia era postată tinerimea școlară, I. P. S. Sa să dă jos din trăsuri și intră în biserică. Îndată biserică fu îndesuită de public.

S'a oficiat serviciu divin, după care I. P. S. Sa a rostit o prea frumoasă și instructivă vorbire,

într-un grai dulce poporul. Această vorbire a făcut o foarte bună impresie chiar și asupra străinilor, Sasilor, cari au fost de față și cari ziceau »că un așa domn român să vorbească așa bine românește nu au mai auzit«.

Dela biserică I. P. S. Sa a mers la casa

ospitală a părintelui protopresbiter I. Droc, unde a fost întimpinat și primit cu cunoștutele ospitalitate a d-nei Agafia Droc.

Mânezi, Joi, cu trenul de dimineață I. P. S. Sa și-a urmat drumul spre Sibiu.

La Seliște.

La ori și care prilegiu, unde a fost vorba de manifestație românească, bravii sălișteni ocupau loc de frunte. Așa și de astă dată ei au făcut la gară o întimpinare dintre cele mai frumoase.

Spațioasa dar depărtata gară era plină de inteligență și popor atât din Seliște cât și din comunele Tilișca, Galeș și Vale.

Îi zice un Român atuncea. — Ce atâtă vorbă lungă? Ce tot băston și ear băston, că doar nu-i vre-un lucru mare;

Nici nu-i bun pentru plimbare. O tot jii mereu întruna, și-l tot lauze de un ceas, Tu nu vezi că băston este își ajunge până la nas?

Du-te de-l scurtează 'ntâi Si apoi laudă-l căt vrei.

*

— »Aste mare?« — »Tu nu vezi?«

— »No, ce spui?« — »De vrei să crezi?«

*

Ungurul se mai sucește, La baston din nou privește, Dar' la urmă se'nvoește: — »No, dreptate Român are: Baston aste e prea mare!«

Fuga deci la un templar, Bagă mâna 'n buzunar: — »Domnu templar chit se dai Băston aste se mai tai, Se faci bun pentru plimbăt Sus la cap se retezat?...«

Templarul cam rîse 'n sine, Dar' privind la Ungur bine Văzu că-i deșeptă bărbat, Si bastonul i-a tăiat Precum Ianoș i-a fost spus: De la capătul de sus.

Elevii școalei normale din Seliște cu cei 8 inv. și cu steagul ocupau partea stângă a peronului în o exemplară ordine. Susținerea ordinei bune a fost de altfel incredințată »Reuniunei pompierilor voluntari« care s-a prezentat cu frumosul ei steag.

Intre sunetul sărbătoresc al clopotelor dela cele trei biserici din comuna Seliște și între însuflările și puternicele strigăte de »trăiască« ale mulțimii să oprește trenul în gară.

I. P. S. Sa să dă jos din tren, corul elevilor intonează frumoasa cântare a archevechului, după care dl adm. ppresb. Petru Juga în numele tractului binevenitează pe I. P. S. Sa. Ear' în numele »mărginime« în general și în special în a săliștenilor il binevenitează prin o frumoasă și românească vorbire simpatetic și intelligentul tinér dl Dr. Nicolae Comșa.

Adânc și plăcut mișcat de strălucita primire I. P. S. Sa într-o vorbire, plină de părintești povete multumeste de primirea ce i-să făcut.

Intre vîr și nesfîrșite aclamații la adresa I. P. S. Sale părăsește trenul gara.

Asemenea frumoase și demne întimpinării s-au făcut și la găurile: Săcel, Cacova, Orlat și Cristian de către locuitorii acestor comune. În fiecare loc a fost binevenit de către preoții respectivelor comune și în tot locul I. P. S. Sa a binevoit prin cuvinte alese a răspunde binevenătorilor, ceea-ce a făcut o impresie foarte bună asupra poporului.

In toate găurile de mai sus poporul a fost lăsat pe peronul gărilor, numai șeful gărei din Cristian a »excelat în zel patriotic« ne lăsând pe nimenea pe peron, afară de persoanele cari și-au scos bilete spre a însobi pe I. P. S. Sa până la Sibiu. Halal să-ți fie... jupâneșef.

La Sibiu.

Aici apoi întimpinarea a fost grandiosa, așa precum unu cap al bisericii i-să și cuvine.

Multe manifestații naționale, românești și săsești, a avut acest vechi oraș în sinul său, dar' ca cea de Joi de mult n'a mai văzut.

Pe peronul gărei așteptau consistorul arhiepiscopal în trupe cu P. C. Sa dl archimandrit și vicariu Dr. I. Pușcariu, dignitarii metropolitani, primăria orașului Sibiu, corpul profesoral seminarial și alte multe deputații de ale diferitelor societăți și reunii.

Afară era întins pe ambele părți ale drumului dela stațiune până bine departe în oraș un mărăț spalir cumpă din poporul credincios din loc și jur cu preoți și învățători în frunte.

Inaltul dignitar bisericesc, care numai în virtutea meritelor și munciei să ia înălțat până la cel mai înalt grad ierarhic în biserică ortodoxă, din preot de mir ce a fost, a fost întimpinat cu puternice și repetite urări de »să trăiască!«

P. C. Sa dl archimandrit Dr. I. Pușcariu prin un scurt dar trumos discurs 'l-a salutat în numele filor săi sufletești.

Ear' primarul orașului Sibiu dl Drotleff l-a salutat apoi în numele cetățenilor și limba germană.

La ambele binevenători răspunde I. P. S. Sa, celei din urmă de asemenea în limba germană, prin căte-o vorbire bine simțită.

Esind apoi din gară și urcând cu P. C. Sa dl vicar în o trăsuri trasă de 4 cai trece, împărțăind în dreapta și în stânga binevenitare prin lungile săruiri de aclamatori.

I-a luat frumos măciuca, i-a luat și vre-o doi lei și în schimb de băston aste, Ianoș pleacă c'un crimpel.

Pleacă însă mulțumit

Că bastonu-i potrivit.

La Românul cu pricina într-o fugă 'ntins se duse Să-i arete acum bastonul și isprava ce făcuse.

*

— »Bine Ianoș, ce-ai făcut?

Ce, așa te-ai priceput?

Cine dracu mi-te-a pus?

Ca să tai bățul de sus?

In loc să-ți scurtezi de jos,

I-ai luat ce-i mai frumos!«

— »Ișten! Ișten! Român prost

Nu știi băston cum a fost?

Jos, tot una cu picioare;

Sus, la mână, fost pre mare!«

(Fl. Alb.)

P. Licu.

Să află sub tipar și va apărea în curând; „Priveag“. Nori de fum. — Hasiș — Murmur de isvoare de Ioan Iosif Sceopul, red. la »Vulturul«. Prețul 75 cr. — Trimis până la 10 Aprilie n. 50 cr. (5 cr. porto de fiecare volum.) Comandele sunt a să adresa autorului în Oradea-Mare (Nagyvárad).

Sir lung de trăsuri i-a urmat. Clopoțele tuturor bisericilor din Sibiu, fără deosebire de confesiune, sunau în ton sărbătoresc.

Piața cea mare, strada Cisnădiei, promenada Breter, strada Morii și a Măcelarilor pe unde avea să precurgă imposantul cortegiu, erau pline de lume.

Din strada Morii până la reședință formau pe ambele laturi spalir tinerimea școlară română gr.-or. dela toate instituții din Sibiu împreună cu tinerimea seminarului »Andrei«.

Prețindinea I. P. S. Sa a fost salutat și viu aclamat. Ajungând în strada reședinței, trăsura I. P. S. Sale a înaintat până înaintea săntei biserici parohiale, unde aștepta P. O. D. protopresbiter al Sibiului I. Papu. Îmbrăcat în ornate bisericești. După ce a săratuștă Evangelie a intrat în biserică și a rostit o rugăciune de laudă și mulțumită lui D-zeu. A pornit apoi pedestru însotit de ceata preoților și suita sa spre reședință, a cărei poartă era frumos împodobită cu brad verde, de asupra cu o inscripție de floricele albe: »Bine a-ți venit!«

În reședință a fost din nou binevenit de către P. C. Sa dl archimandrit.

In timpul acesta, numărul popor și public din stradă, a inundat și umplut curtea reședinței, aclamând viu pe nou stăpân al reședinței.

I. P. S. Sa s-a arătat la fereastră, P. O. Domn ppresb. I. Papu în numele credincioșilor din tractul Sibiului și a tractelor vecine, cari și-au trimes numeroase deputații rostește o frumoasă vorbire de salut, la care I. P. S. Sa adânc impresionat a răspuns. Ambele vorbiri au fost primite cu întreite și prelungite strigări de »să trăiască!«

Cu lacrimi de bucurie în ochi și cu o via satisfacție privea atât I. P. S. Sa că și cealaltă mulțime de inteligenți la această frumoasă, înălțătoare de inimi și sinceră manifestație poporala.

Poporul s-a risipit în liniște, măngăiat și legând multe și dulci speranțe de noul Părinte.

Conduct cu facile.

Conductul cu facile în onoarea nouului Metropolit proiectat pe Dumineacă seara, în ziua ultimă s-a schimbat pe Sâmbătă seara. De timpuriu să observe pe strădele pe unde avea să treacă conductul o via mică, mai ales strada Măcelarilor era tixită de lumea adunată.

La 8 ore conductul a plecat în frunte cu musica militară din piața Herman percurgând strada Cisnădiei, piața mare și strada Măcelarilor până la reședință. Sosind aici, după ce musica militară cântă două piese, dl advocat Ioan A. de Preda rostește un frumos discurs, în care arată greutatea și marea chemare atât bisericească că și culturală, ce o au Capii bisericii române, dorește nouilui Capătărie și sănătate spre a putea împlini această grea dar' frumoasă chemare. I. P. S. Sa răspunde cu o voce puternică antevorbitorului indemnând pe cei de față a ținea cu tărie la legea strămoșească, care a fost totdeauna scut puternic neamului românesc.

Ambele vorbiri au fost primele din partea publicului cu însuflare urări de »să trăiască!«.

După aceasta corul elevilor seminariali, însotit de musica militară a cântat cu multă pătrundere și însuflare un »imn festiv« (poesie de V. Bumbac) după care imposantul conduct s-a reîntors în piața Herman, unde s'a depus facile.

Instalarea oficioasă.

Dela sosirea I. P. S. Sale la Sibiu începând fiecare tren aducea fruntașii de ai bisericii ortodoxe de pretindință, așa că Dumineacă dimineață să aflau în Sibiu o mulțime toare mare de protopresbiteri, preoți și mireni fruntași.

La 8 ore dimineață membrii congresului național aflători în Sibiu să întrunesc în catedrală, de aici se pornește un cortez de preoți și mireni spre reședință metropolitană spre a invita pe I. P. S. Sa să vină la congres.

După reîntoarcere vicarul Dr. Pușcariu declară ședința de deschisă. Metropolitul ia loc în fața presidiului. Să cetese actele prin care alegerea fruntașă de congres este întărită de M. Sa. Să observă că ministrul de culte Wlasics aducând această îmbucurătoare stire congresului, spune că diploma de întărire se va extrauda ulterior.

Președintele congresului, Dr. Pușcariu ține apoi o vorbire și la un loc potrivit conduce pe Metropolitul în scaunul arhieresc, în care moment corul intonează frumoasa cântare a arhieoreului, președintele cu vocea unui tinér, și-a continuat și sfîrșit vorbirea.

A urmat apoi cuvântarea I. P. S. Sale a Metropolitului instalat.

Si vorbirea dlui vicar Pușcariu, dar' mai ales a I. P. S. Sale Metropolitului a fost primită cu însuflare strigăte de »să trăiască!«.

Această vorbire-program, după cum sunt informați să face cunoscut tuturor credincioșilor din arhieociesă, trimeasă fiind ca pastorală.

S'a celebrat apoi cu mare solemnitate sănta liturgie care s'a sfîrșit la 11^{1/2} ore.

Adunarea ia cu placere la cunoștință. Membri din direcțune: Nicolau Vlad (Orăștie) și Nicolau Andreiu (Căstău) ești din direcțune în ordinea vechimii, sunt realeși ca atari pe un nou period de 5 ani, ear' în locurile devenite vacante s'au ales: Daniil David și Ioan I. Vulcu ambii din Orăștie.

Expirând și mandatul membrilor din comitetul de supraveghiere s'a ales în persoanele d-nilor: Vasile Domșa, protopop, Ioan Lazaroiu și Ioan Branga, ear' ca suplenți: Dr. Romul Dobo și Constantin Baicu.

După acestea președintele multămeste celor de față pentru interesul și ordinea în care a decurs adunarea, și o declară de închisă.

Intimpinare

la
„Cuinquealii învățătorescii“.

(Urmare și fine).

Din punctele acestea de vedere declinăm dela noi propunerea aceasta făcută pentru învățătorii de odinioară, ce să alegeau prin alături, din cari azi nu mai există, și fiind cauza prea momentuoasă, cu încurajarea învățătorilor nostri, vă zicem: »ia crucea ta și vină după minel« adecă: »Luminează-te și vei fi!« Pentru aceasta trebuie să jertfescă poporul nostru mai mult decât pentru ori și cel Premergeți cu exemple în fruntea lui, pentru că crutarea dela scopul acesta însamnă regresul.

O împrejurare foarte interesantă ni-a atras atențunea contrastul dlu „Delta“ asupra salarului de odinioară în comparație cu (colosal d-sale) cel de azi. Nu face amintire de timpul și împrejurările de atunci, cu atât mai puțin de cele de astăzi, când a reinvia iobagia. Azi nu poporul ci învățătorii acestuia sunt adevărați iobaji, pentru că mulți, din toate părțile, poruncesc și pretind, dar foarte puțini sunt, cari să-l recompenseze, doară chiar nimenea.

Dacă un învățător ajunge de a servit 20–30 de ani în ogorul națiunii sale cu conștiință, dând bărbați apți și luminați statului, scoalei și bisericiei, atunci chiar ai săi, chiar aceia, pentru cari s'a consumat pe sine și și-a sacrificat tinerețele, aceia și zic: (ca recompensă) »să-i împliniți datorințele... ear' despre aceea că are cu ce trăi ori ba? nu întrebă nime... ba din experiență fie zis, e desconsiderat de către toti, de jos până sus, mă închin excepționelor.

Nemții, Sașii, Ungurii, Jidovii etc. etc. toți își stiu prețui învățătorimea lor, numai Românul nu! Onoare excepționilor!

Aceasta e un adeveră necontestabil, și nu cred că s-ar afla cineva, popor ori inteligență ca să mă combată cu date positive, nici chiar dl „Delta“.

Din corespondența dlu Delta un pasajiu ne-a venit foarte curios și adecă cum duce dsa o caușă până la un loc și apoi când e vorba de un răspuns stă în loc, sau pentru rezolvarea cauzei nici un cuvânt nu ni-se pronunță, și adecă dl „Delta“ nu ne spune că pentru ce nu să află concurență ca în trecut, cu toate că atunci nu era salarul de astăzi? sau cu cuvintele dlu Delta, ce e caușă, atunci la o stație de 300 fl. erau 10 concurenți, ear' azi nu e nici unul?

Răspunde dta, dle Delta, la această întrebare și spune caușa obiectiv!

Ear' după ce îți vei fi dat sama de răspunsul d-tale te vei convinge de adeverul asejuii mele: că învățătorul român de azi este iobajiu. Greutățile și suferințele îl disgustă și înstrăinează, pentru că a fi iobajiu cu o pregătire de 4 clase gimnasiale și cu cursul pedagogic de trei ani pentru 300 fl. (colosal d-tale) mai bine prefer un ziler, un servitor de cancelarie ori vigil la calea ferată, cari fără pregătire și fără examene și diplome primește (și încă regulat) lunar drept plată mai bună ca cea dăscălească, având numai un stăpân.

Dela aceasta prea mulți și reține numai ambițiuinea.

N'ai observat, dle „Delta“, că pe toate terenele, de jos până sus, s'a făcut ameliorări de salarii, conform recerșterilor: la preoție, la miliție și civilime, ba chiar d-ta în interesul d-tale o cerî și apoi cum să nu recunoști d-ta lipsa imperativă, pentru cel care ti-a deschis ochiul sufletului!

Articolul d-tale ca propunere de a abzice de cuinjenal o privim drept atentat la adresa învățătorilor, ba mai mult, la adresa națiunii întregi.

Prin o atare propunere întrești asupra coardelor națiunii și ne compromităm înaintea națiunilor culte, cari îndoit și întreit să jertfesc pentru învățătorimea lor.

Au doară nu s'a spus în coloamele acestei reviste: »că un învățător numai atunci poate fi la culmea chemării sale, când e îndestulat cu soarta sa«.

Oare care învățător român e îndestulat cu soarta sa? când rar avem învățători cu salare mai mari de 300 fl.?

După toate acestea apelăm la preotima noastră, la protopopi, la avocați și la întreagă inteligență română, că dacă vreau emanciparea noastră națională și dacă voesc a avea un popor mai luminat, numai să își vor putea ajunge scopul, dacă caușa școlară și-o pun la înimă, adecă să facă salare corăpunzătoare timpului și imprejurărilor, cu cari să poată trăi omul, spre a-și împlini chemarea și datorințele cu conștiințositate, însă nu un salar cu care nu poți muri de toame, dar nici nu poți trăi, pentru a corespunde finali misiuni de »regeneratorul neamului«.

E mare mirarea apoi să vină cineva, poate chiar un fost elev, cu propunerea ca să abzicem de cuinjenal, ear' în schimb el se tragă un salar gras (ca binevoitor al poporului) pentru o muncă ce nici a suta parte nu să poate asemna cu sarcina unui învățător, cu care apoi el duce un rol împunător, galant și dom în tot chipul, ear' eu să zac în năcasă, umilit, desconsiderat de ai mei, consumându-mi viața și sănătatea, poate chiar cu copiii lui.

Possible că dl Delta cu propunerea sa a luat exemplu dela aristocratul nostru Gal, care a abzis de pensiune; un învățător însă nu poate fi atât de galant.

Nu aşa, dle Delta dacă vrem emancipare, ca să rivalizăm cu învățătorii popoarelor culte și civilisate, trebuie să jertfim. Să nu văd după cine ne lasă mai la modru, fără că numai să poate, să ridicăm salariile și să le dăm și cuinjenalele, pentru că numai astfel putem face pretensiuni juste și numai atunci putem fi făloși, când învățătorul nostru e respectat și onorat de ai săi și de străini. Si numai astfel, dle Delta, putem spera în simbolul emancipării noastre.

Alfa.

CONCURS

Pe baza concluziei comitetului central ai Asociației nr. 68 din 2 Martie a. c. se scrie concurs pentru conferirea a 16 ajutoare de căte 25 fl. anual din suma de 400 fl. pusă la dispoziția »Asociației« de către ministerul de comerț pentru ajutorarea învățătorilor meseriași români din patrie.

Ajutoarele se vor împărți în două rate semestrale și anume la 1 Ianuarie și 1 Iulie a fiecărui an.

Invențătorii meseriași, cari doresc a reflecta la unul dintre aceste ajutoare au să înainteze pe lângă cerere următoarele documente:

1. Atestat de botez în original sau în copie legalizată.

2. Testimoniu școlar cel puțin de 4 clase elementare.

3. Atestat că se află deja lucrând la vr'un măiestru sau corporațione și cu ce succese.

4. Contract, în original sau copie legalizată, încheiat cu măiestrul conform §-lui 61 al legii industriale (art. de lege XVII. 1884).

5. Atestat de moralitate dela autoritatea locală competentă, și

6. Adeverință dela părinți sau tutori, că sunt deciși a-i lăsa la învățătură, până se vor perfecționa pe deplin.

Cererile instruite cu aceste documente să se înainteze la subsemnatul comitet până în 15 Aprilie n. a. c.

Cererile intrate mai târzii nu se vor considera.

Din ședința comitetului central al Asociației pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Sibiu la 2 Martie 1899.

Dr. Il. Puscariu,
v.-pres.

Dr. Beu,
secr. II.

Anunț!

Aducem la cunoștință Onor. public român, cum că din raportul anual pe 1897/8 al societății de lectură »Petru Maior«, — raport în care de astădată să mai află și o statistică amănunțită a studenților români născuți în Transilvania și Ungaria, cari studiază la instituții superioare din patrie și străinătate, mai avem încă un număr destul de considerabil.

In vederea speselor mari impunute cu tipărirea acestui raport, societatea a dispus ca acest rest să se vînză la 50 cr. exemplarul plus 5 cr. porto.

Rugăm pe cei interesați să se adresa societății »Petru Maior«. Budapest (Molnár u. 20 sz. II-10).

Marcu Jantea,
president.

Toan Fruma,
secretar.

Indemnăm și noi pe toți binevoitorii acestei societăți, ca să grăbească a-și procura căte un exemplar din raportul amintit, de-o parte fiindcă află într'insul cu cât zel lucră societatea aceasta pentru înaintarea membrilor ei, ear' de altă parte, fiindcă cu neînsemnată sumă ce dău pentru acest raport, contribue totodată și la înăvuțirea societății.

NOUTĂȚI

Asențările în comitatul Hunedoarei. Știm cu toții, că asențările din estan, din caușă stării de ex-lex a Ungariei, asențările nu s'au putut ținea la timpul obișnuit, ci s'au amintat pe timp nedeterminat. Acum, că toate legile s'au votat sub noul guvern, asențările pentru comitatul nostru s'au desfășurat pe următoarele zile: Pentru Orăștie: 5 Aprilie, cei din jur 7 și 8; Petroșeni: 10, 12 și 13; Puț: 14 și 15; Hațeg (jurul) 17, 18 și 19; Hațeg (oras) 20; Deva (jurul) 21, 22 și 24; Deva (oras) 25; Geoagiu: 26 și 27; Hunedoara: (jurul) 3 și 4 Maiu; Hunedoara (oras) 5; Ilia: 8, 9 și 10; Baia-de-Cris: 13 și 15; Brad: 16, 17 și 18.

Al X-lea ajutor al „Reuniunii române de înmormântare din Orăștie“ s'a dat pentru membră Istina Popa. Urmașii sei au primit 47 fl. 50 cr.

Concertul Reuniunii române de musică din Sibiu. Mercuri în săptămâna trecută a avut loc în sala dela »Musikverein« din Sibiu concertul dat de Reuniunea română de musică, sub conducerea dlu G. Dima. Despre reușita acestui concert aduc laude chiar și foile nemțești. »Hermannstäder Zeitung« ocupându-se cu acest concert, aduce elogii atât corului cât și măiestrului seu. Laudă îndeosebi pe d-șoara Olivia de Bardossy, despre care zice: D-șoara Bardossy este o damă tinere, fiica dlu Iuliu de Bardossy, inspector școlar în pensiune. D-șoara Bardossy și-a făcut studiile musicale nu de mult în Bavaria având succes eminent la depunerea examenului de calificare pentru profesura de musică, depus înaintea comisiunii regnicolare. A executat 3 piese la pian. La urmă adaugă, că d-șoara Bardossy a convins pe toți prin executarea pieselor, că nu au la face cu un talent de toate zilele. Laudă apoi pe d-șoarele Olariu și Hosszu. La urmă preamărește apoi pe d-na Dima, care a executat 3 cântece pentru alt, acompaniată fiind la pian de dl G. Dima.

Asigurarea studenților universitari. Din Viena se anunță, că consiliile dela universitate și dela toate scoalele superioare au decis, ca pe viitor toți studenții dela instituție mai înalte să fie datori a se asigura. Ei vor plăti pentru fiecare semestrul 2 fl. 53 cr., ear' în schimb la cas de incapacitate a muncei vor primi odată pentru totdeauna 12.000 fl. La cas de nemorociri în laboratorii, la excursiuni sau în decursul prelegerilor, vor primi la zi 3 fl. Inovația aceasta este de mare folos pentru tinerimea universitară, și ar fi bine să se introducă pretutindină.

La temniță. Dl Avram Giurgiu, inv. în Vama-Buzăului, a întrat Mercuri în săptămâna aceasta în temniță din Tergul-Mureșului, pentru a-și face pedeapsa de 14 zile, la care a fost condamnat, fiindcă în 1895, când a făcut exercițiu de arme, a căntat, »Doina lui Lucaciu«.

Adunarea generală a »Asociației« pentru sprințirea învățătorilor și sodalilor români meseriași din Brasov, s'a ținut Dumineca trecută. Dl N. Petru-Petrescu, pres. asociației a deschis adunarea printre vorbire foarte călduroasă. După cetirea raportului de către secretarul Ilie Savu, în care se arată că comitetul lucra cu zel pentru înaintarea societății, se trece la desbaterea asupra arangierii de ședințe literare, puse la cale de dl P. Dan, precum și asupra catedrășirii elevilor.

O nouă jertfă a Sașilor. Dl Dr. Hans Wolf, profesor la gimnasiul din Sighișoara, a fost osândit la 14 zile încisoare și 50 fl. pedeapsă în bani, din caușă că a ținut o vorbire, prin care procurorul zice că ar fi atât poporul să se ascundă contra națiunii maghiare.

DI Lucian Bolcsă a plecat din București la Viena, pentru a-și continua studiile.

Un ordin al ministrului de răsboiu. Ministerul de răsboiu al Austro-Ungariei, generalul Krieghamer, a dat ordin ca să se formeze într'un album o colecție de cântece ostășești în toate limbile din monarchie, prin urmare și în cea românească. Un delegat al ministrului de răsboiu face un apel către soldați români ca să adune și să-i trimiță toate cântecele și doinile ostășești și de răsboiu.

Nou perceptorat. În 1 Maiu se va deschide în Blaj un nou perceptorat.

DI Ilariu Banciu, st. univ. în București, venind acasă la Uioara, s'a întâlnit cu mai mulți consăteni de-ai sei, ocnari, cărora li-a spus că mai bine ar fi dacă ar trece în România și ar lucra la minele de sare din Tîrgu-Ocna, deoarece aici prea sunt persecuți. Fisalgabirul de-acolo, Böjthy Kálmán, sub

cuvânt că e un agent, care îndeamnă poporul la emigrare, l'a citat la sine și l-a pedepsit cu două săptămâni temniță și 100 fl. amendă în bani.

Alteță... Alteță... Archiducele Francisc Ferdinand, presupățivul clironom a fost zilele trecute în orașul Gravoza din Dalmatia. Într-o oră mai cu foc, din multime se aude glasul unei fetițe, care întreba cu zor: »Mamă dragă! Care e nenea împărat?« Primarul a devenit palid, glasul î-a amușit și din tot restul vorbirii n'a mai putut îngădui decât »Alteță... Alteță Regală...!« Archiducele, ca să salveze situația s'a apropiat de curioasa fetiță și a întrebat-o cum o chiamă. »Daniela Bogoliiovics«, a răspuns fetița curioasă. Daniela era fata primarului, pentru aceea a îngăduit scumpul ei tată, pe care apoi Archiducele l-a felicitat că are o copilă atât de isteajă.

O comună pustiță de flacări. Comuna slovacă Cozma, din comitatul Zemplin, a fost pustiță de flacări. Duminecă a fost săptămâna, pe când toți locuitorii se aflau la biserică, un copil rămas acasă, a pușcat într-o clăie de paie, care îndată a luat foc și s'a întins tot mai departe. Focul ajutorat și de vînt, în scurt timp s'a lăsat asupra întregiei comune, așa că nici o casă nu a rămas nearsă. Sute de vite și toate bucătărele ce le aveau locuitorii au fost pustițe de flacări. Un om bătrân și o mamă cu copilul în brațe au fost găsiți prefațuți în scrum sub tăciuni.

AMICITIE — DISTRACTIE

Lui ...VICU.

Demult de când n'am mai aflat
Nimic de lucrul anunțat,
Dar' am prins acum de veste
Că este ceva 'n poate.

Budoiu, preot 1 fl., Kapranczai 1 fl. 30 cr., Dr. V. M. 1 fl. 20 cr., George Pop, paroch în Geoagiu 1 fl., V. Domșa protopop 1 fl., d-șoara Maria Turdașan, inv. 1 fl., d-na Antoni Sándor 1 fl., V. N. Bidu 1 fl., Iosif Dumitru, notar 60 cr., Dionisie Negru 60 cr., N. Mihăilă 60 cr., G. Baciu 60 cr., Victor Comșa 60 cr., Iulius Luks din Viena 50 cr., Mihai Grof 50 cr., Aurel Onofreiu 50 cr., Petru Veștian, sergeant-major 50 cr., Al. Hosszu 50 cr., Simeon Herlea din Vinerea 50 cr., N. N., locotenent 40 cr., N. N., locotenent 40 cr., Irimie Gelmărean 40 cr., Nicolau Dubles 40 cr., Rafila Boldor 30 cr., Dumitru Martin 30 cr., Nicolau Todea 20 cr., N. Popovici 20 cr., Adam Cristea 10 cr., N. Filimonescu 10 cr., Aurel Popovici 10 cr.

Primească toți acești marinimoși donatori și sprințitori ai sf. bisericii, cele mai ferbinți mulțumite din partea noastră.

Orăștie, 13 Martie n. 1899.

Comitetul arangiator.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Corul vocal al bisericii române gr.-or. din Hunedoara a arangiat la 4 Martie a. c. un concert sub conducerea învățătorului Ilie Mihai. Atât conducerul, cât și corișii au dovedit, că silința ce și-au dat-o pentru a satisface publicul, a fost încoronată de succes. Dovadă potopul de aplause, ce a urmat după sfîrșitul fiecărei cântări. Vre-o căteva din ele, la insinuarea publicului, au fost repetate. Onoare vrednicilor corișii și conducerul dibacă!

Să ne permită expresiunile unei dorințe care nu este numai a noastră, ci poa e a tuturor Românilor de bine din acest opid, anume: am dori ca dirigentul corului cu corișii să se desvoalte o energie mai mare, prezentându-se mai des pe bină cu astfel de producții literare.

Căstigul material se prezintă astfel: Au intrat peste tot 187 fl. 40 cr., s'au spesat 68 fl. 11 cr., căstig curat 119 fl. 29 cr., care sumă s'a și administrat la cassa institutului de credit și economii »Corvineana» spre fructificare până se va întrebuița conform scopului destinat.

Pentru realizarea acestui căstig frumos au binevoită a contribuiri următorii domni și

doamne: Nicolae Dima 3 fl. 80 cr., Dr. Juchó Ferencz 2 fl., George Dănilă 1 fl. 80 cr., George Oprea 1 fl. 50 cr., Kovátsik Simon 1 fl. 40 cr., Ecaterina Moisin 1 fl. 40 cr., Rudolf Murșan 1 fl. 40 cr., d-șoara Mărioara Murșan 1 fl. 40 cr., Mihail Rimbaș 1 fl. 20 cr., Maria Dima, văd. 1 fl., Gusti László 1 fl., Bauholcer Károly 1 fl., Paraschiva Tăban 1 fl., George Popovici (Nădășia-superioară) 1 fl., Victor Bontescu (Hațeg) 90 cr., Lazar Bera (Sântindres) 90 cr., Constantin Dăncilă (Mănieru) 80 cr., Mihai Toma 80 cr., Nicolae Stoichita 80 cr., Nicolae Muntean 80 cr., Buda Bela 80 cr., Hacker Márton 80 cr., Teofil Tulea 80 cr., Vasile Stan 80 cr., Dr. Absolon Feier 80 cr., Alexandru Dima a Evuții 80 cr., Simion Chirca 80 cr., Vani Peter 60 cr., Nicolae Rimbaș jun. 60 cr., Sechel István 60 cr., Stefan Eisler 50 cr., Nicolae Macrea 40 cr., Constantin Dima 40 cr., George Pap 40 cr., Antosch Ferencz 40 cr., Lenasy József 40 cr., Iuliu Murșan 40 cr., Simion Pecurăr 40 cr., Daniil Mușa 40 cr., Albert Schuster 40 cr., Csíky Albert 40 cr., Rosenzweig Jakab 40 cr., Köröndi József 40 cr., Petru Rimbaș 40 cr., Laurean Bersan 30 cr., Ianăs Vlad 30 cr., Sofia Boldin 30 cr., Lanfrász Lőrincz 30 cr., Nicolae Popescu 30 cr., Daniil Bicsa 30 cr., Nicolae Boldin 30 cr., Arimie Muntean 30 cr., văd. I. Cserny József 30 cr., George Bistrițan 30 cr., Alexandru Dima, jun. 30 cr., Sabo Sandru (Teliuc) 30 cr., Petru Ormos 30 cr., George Rimbaș 30 cr., Sándor József 30 cr., Kampert Ignácz 60 cr., Corpul inginerilor de mine din loc 16 fl. 50 cr.

Primească marinimoșii contribuitori mulțumita noastră călduroasă pentru sprinținii frumos ce ni-l-au dat și de astă-dată.

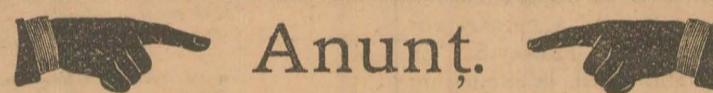
Hunedoara, 7 Martie 1899.
Comitetul arangiator.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barbu.

Masina nouă de imblătit cu cai, se află de vândut la

Ronay Nándor

(502) 2-3 Strada Dealului în Orăștie.

Anunt.

Subsemnatul am onoarea a aduce la cunoștința onoratului public și on. domni comercianți de pescărie, că marele deposit de pescărie ce l-am avut timp de 32 ani în Brașov, l-am permuat cu începerea anului curent aici în orașul Orăștie (Szászváros) tot sub firma veche a lui Vasilie N. Bidu și posed în magazinele de aici tot felul de pescărie sărată. Iarna și proaspăt, precum: **Crap mare, Crap mijlociu și mic (Seran), Somn mare, fără capete și fără oase (Tagof), Morun, Flătică mare și mică (Veverigă), Stiuocă** și alte diferite soiuri de pescărie, precum **Iore roșii moi și tesătoare, Iore negre moi și tescuite, diferite Stafiderii negre, Soltanine și Elene, Masline mari și mici.**

Vînzarea în en gros și en detail. La cererea onoratului public trimit și pașechete postale dela 5 kilo în sus.

Aflându-mă intotdeauna în poziție de a concura atât în calitatea mărfurilor cât și cu **prețurile cele mai convenabile**, rog deci pe onoratul public și pe onorații comercianți de branșă aceasta, a mă onora ca și până acum cu onoratele comande a d-lor, promițând că intotdeauna voi efectua comanda **prompt și cât se poate mai urgent**.

Cu toată stima

V. N. Bidu

in Orăștie (Szászváros).

(494) 3-

ION LAZAROIU

7—

negustor în Orăștie (Szászváros)

Atragh binevoitoarea luare aminte asupra prăvăliei mele bogat provăzută cu tot felul de MARFĂ DE MANUFACTURĂ pentru trebuințele de casă, și anume:

BUMBAC DE BĂTUT și ATĂ DE URZIT, aduse din cele mai bune fabrici, ARNICURI DE CUSUT ȘI DE URZIT, în toate fețele; PÂNZĂ, BRĒURI, ȘERPARE cusute cu flori și fir, etc. etc.

Totodată aduc la cunoștința celor ce au trebuință, că pregătesc în timp scurt și cu preț moderat

Haine de CĂLUȘERI

pe cari le vînd, le dau în folosință, ori, la cerere, le fac anume.

Sz. 205/1899. sztjki.

(500) 1-1

Arveresi hirdetményi kivonat.

A szászsebesi kir. járás mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Antoni Sándor végrehajtójának Lukán Iuon lui Niculae végrehajtást szenvedő ellen 78 frt 86 kr. töke követelési és járulékai iránti, végrehajtási ügyében a szászsebesi kir. jibrioság területén levő Sugág községen fekvő a sugági 504 sz. sztjkvbé A + 1 rend 2447/5 hrsz. alatti ingatlanra 24 frt 20 kr. a sugági 506 sztjkvbé A + 1 rend 1318 1319 hrsz. alatti ingatlanokra 206 frt a sugági 644 sztjkvbé A + 1 rend 1190 hrsz. alatti ingatlanra 14 frt, a sugági 677 sztjkvbé A + 1 rend 289. 290. 298 hrsz. alatti ingatlanokra 11 frt 60 kr. a sugági 701 sztjkbe A + 1-2 rend 300. 301. 304 hrszám alatti ingatlanokra az 1881 évi LX. t.-cz. 156 §-a d. pontja értelmében egészben birtok vesteneképt. 173 frt 80 kr. ezennel megál-

lapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi április hó 29-én d. e. 10 órakor Sugág községen megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni tognak.

Árverezni szándékozok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 §-ban jelzett árfolyamát számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügymiszniszeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadék-képes értékpapírból a kiköldött kezéhez tenni, a vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánpárnázunk a biroságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiroság mint tkvi hatóság. Szászsebesen, 1899. évi február hó 2.

Demsinszky György,
kir. aljbiró.

„HATIEGANĂ“

ASOCIAȚIUNE DE ANTICIPATIUNE SI CREDIT ÎN HAȚEG.

Contul Bilanțului pro 1898. — Mérleg számla 1898. évre.

	<i>Activo — Vagyón</i>	fl.	cr.	<i>Pasivo — Teher</i>	fl.	cr.	
1 6	Cassa în numără — Pénztári készlet	3660	45	1 72	Párti fundamentale 463 — Törzsbetétek	23150	—
2 96	Credite cambiale — Váltó kölcsön	131115	—	292	Depunerői și interese capit. — Bevételek és tőkesített kamat	123236	62
	Credite camb. cu acop. hip. — Váltó kölcsön jelzál. biztosítva	80498.	—	380	Fondul de rezervă — Tartalékalap	19183	09
3 47	Mobilari după amortisare de 10%	157	—	498	Fondul special de rezervă — Különbölgére tartalékalap	530	45
4 84	Spese procesuale anticipate — Előlegezett legelések perkoltség	896	40	594	Fondul de pensiune — Nyugdíjalap	530	45
5 49	Chiria casei anticipată — Előlegezett házbér	240	—	6 1	Reescompt — Viszeszámítás	39159	—
6 98	Proteste — Ovások	77	21	7 87	Interesse de acțiuni neridicate — Törzsbetét után fel nem vett kamat	169	81
7 2	Bon în Giro-Conto — Giro-Conto	971	20	9 89	Dividende neridicate — Fel nem vett osztalék	45	50
8 5	Realități — Fekvőségek	75	11	10 48	Contrib. după int. capit. II. semestru 1898 — Betétek kamat utáni adó 1898. II. félévre	399	54
				11 56	Interesse transitoare anticipate — Előlegezett átmenneti kamat	2340	60
				12 57	Marce de presență — Jelenleti jegy	472	—
				13 81	Binefaceri neridicate — Fel nem vett adakozások	250	—
					Profit curat — Tiszta nyereség	8223	31
						217690	37
						217690	37

Hațeg, 31 Decembrie 1898.

Mihail Bontescu m. p., Ioane Baciu m. p., Ioan Muntean m. p., director. cassar. comptabil.

Membri în direcție:

B. Popovits m. p.

Iulius Popovits m. p.

Stefan Stelariu m. p., Teodor Făgăraș m. p.

George Costa m. p.

Serafin Nicolae m. p.

Teodor Doboi m. p.

Subscrisa comisiune de supraveghiere a examinat contul bilanțului și confrontându-l cu registrele principale și auxiliare purtate în regulă l-am aflat în consonanță cu acele și exact.

Hațeg, în 11 Martie 1899.

George Balas m. p., Ioane Cornea m. p.

Paul Oltean m. p.

Contul Profit și Perderi. — Nyereség és veszteség számla.

	<i>Esite — Kiadás</i>	fl.	cr.	<i>Venite — Bevétel</i>	fl.	cr.	
1 89	Contribuție de stat și comunit. — Állami és megyei adó	1392	98	1 97	Interesse de escompt — Leszámlálási kamat	20547	32
	Contribuție 10% după int. cap. pe II. sem. — 1898. 10% adó	399	54	2 82	Competitivitás de scris — Irásdíj	38	